

Oberspielleiter Guy Joosten encsceneert brave “Meeuw”

Met zijn eerste regie als ‘Oberspielleiter’ van het prestigieuze Hamburgse Thaliatheater heeft Guy Joosten lovende kritieken verzameld. Johan Thielemans ging kijken.

Guy Joosten heeft het veilige nest van de Blauwe Maandag Compagnie verlaten. Vaarwel vrienden, vaarwel krappe budgetten, vaarwel uitputtende tournees door Nederland en Vlaanderen. Hij heeft een onderkomen gevonden in Hamburg bij het Thaliatheater, een schouwburg met zowat driehonderd werknemers, een gezelschap met ruime, Duitse middelen, een huis met reputatie, een troep die mag bogen op de aanwezigheid van het theatermonument onder de Duitse acteurs, Will Quadflieg.

Die Möwe / Hermann J. Baus

Dit is voor Joosten niet alleen een schaalvergroting, het is gewoon een andere wereld. De taak die hij gekregen heeft is niet van de minste: hij staat als Oberspielleiter onmiddellijk naast directeur Jürgen Flimm en heeft aldus een functie die door Jürgen Gosch bekleed werd, vooreer die enkele jaren geleden leider van de Berlijnse Schaubühne werd (ondertussen ook al verleden tijd, want Gosch is nu directeur in Bremen.)

Hoe vindt een jonge Vlaamse regisseur (29 jaar) de weg naar één van de topposities in het

Duitse theater? Wie daar ongetwijfeld een rol bij hebben gespeeld zijn Ursel en Karl-Ernst Herrmann. Zij zijn gaan kijken naar de producties van de Blauwe Maandag Compagnie en waren danig onder de indruk - zowel van het werk van Luk Perceval als van Guy Joosten. Ze spraken erover met collega's en vrienden uit Duitsland en daar men in Duitsland altijd op zoek is naar nieuw talent, zijn de 'talentscouts' naar Vlaanderen afgezakt en hebben ze het werk van Joosten (*Nachtwake, Zomergasten, Dodendans, Yvonne, La Cenerentola*) op de voet gevolgd. Dat leverde zowel een regie op aan het Weense Burgtheater bij Claus Peymann, als deze belangrijke job aan het Thaliatheater te Hamburg.

Vuurproef

De eerste productie van Guy Joosten was dan ook een vuurproef. Hij koos voor *De Meeuw* van Tsjechov, nam als scenograaf de Nederlander Paul Gallis, rechterhand van Gerardjan Rijnders, en stelde een cast samen met acteurs die in Duitsland heel wat naam hebben. Door *De Meeuw* te kiezen liep Joosten een risico, want in de afgelopen jaren zijn er in Duitsland enkele markante Tsjechov-opvoeringen geweest. Het stuk *De Drie Zusters* heeft van Peter Stein aan de Schaubühne een lezing gekregen, die in zijn traditionele aanpak en dank zij de briljante uitwerking nog steeds als model geldt. En bij het eigenste Thaliatheater heeft Jürgen Flimm een Platonov gemaakt die onmiddellijk naar het Berlijnse Theatertreffen werd uitgenodigd, waarna hij jaren op het programma bleef.

Zelf een nieuwe Tsjechov aanpakken, bete-

